

หน้าที่ 6

สรุปผลการทดลองและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการทดลอง

1. วัตถุดินที่ใช้ในงานวิจัยคือ Bottom - fermenting brewer's yeast (*Saccharomyces carlsbergensis*) มีองค์ประกอบทางเคมี ดังนี้ คือ โปรตีน 60.76% ในมัน 0.23% สารเยื่อไช 1.82% เก้า 1.85% และ คาร์บอโนไฮเดรต 35.34% โดยน้ำหนักแห้ง
2. ภาวะที่เหมาะสมในการย่อยสลายตัวของเชลลิสต์
 - 2.1 อุณหภูมิและความเป็นกรดด่างเริ่มต้นที่เหมาะสม คือ อุณหภูมิ $40 - 45^{\circ}\text{C}$ และความเป็นกรดด่างเริ่มต้น $5.5 - 6.0$ โดยที่อุณหภูมิ 45°C ความเป็นกรดด่างเริ่มต้น 5.5 จะให้ปริมาณออกไซโตไซเดส์(ผลผลิต)สูงสุด คือ $30.67\%(\text{w/w})$ เมื่อย่อยสลายเป็นเวลา 18 ชั่วโมง
 - 2.2 ปริมาณของน้ำแข็งทึบหมอกใน yeast suspension ที่เหมาะสม คือ ปริมาณของน้ำแข็งในระดับ $15\%(\text{w/v})$ ซึ่งให้ปริมาณออกไซโตไซเดส์ $34.12\%(\text{w/w})$ เมื่อย่อยสลายเป็นเวลา 18 ชั่วโมง
 - 2.3 การเติมน้ำ chloride $1\%(\text{w/v})$ ใน yeast suspension สามารถช่วยสกัดโปรตีนออกมากจากเชลลิสต์ได้มากขึ้น โดยออกไซโตไซเดส์ที่ผลิตได้มีปริมาณโปรตีนสูงถึง 6.72% เมื่อย่อยสลายเป็นเวลา 4 ชั่วโมง

2.4 การเติม sodium chloride 1 % (w/v) ใน yeast suspension

ซึ่งบังแอดติวิติของเอนไซม์ Neutralse [®] 0.5 L ที่เติมลงไปเพื่อเร่งการย่อยสลายโปรตีนได้

2.5 ปริมาณเอนไซม์ Neutralse [®] 0.5 L ที่เหมาะสมในการเร่งการย่อยสลายโปรตีนในเยลต์คือ 0.1 % (v/v) ได้ออโต้ไลสेथมีปริมาณแอลฟ่าอะมิโนในไตรเจน 7.64 กรัมต่อลิตร ปริมาณในไตรเจนทั้งหมด 12.82 กรัมต่อลิตร โปรตีน 8.01 % (w/v) และ อัตราส่วนของปริมาณแอลฟ่าอะมิโนในไตรเจนกับปริมาณในไตรเจนทั้งหมด 59.60 % เมื่อย่อยสลายเป็นเวลา

4 ชั่วโมง

2.6 การแข็งเยลต์ การเขย่าขยะย่อยสลาย และการเติมเอนไซม์ Neutralse [®] 0.5 L มีผลต่อการย่อยสลายของเยลต์ ทำให้สามารถผลิตเยลต์ออโต้ไลสेथ คือ การใช้เยลต์ที่ผ่านการแข็งเยล นำไปรับประทานของแข็งทั้งหมดเป็น 15 % (w/v) เติมเอนไซม์ Neutralse [®] 0.5 L 0.1 % (v/v) ย่อยสลายที่อุณหภูมิ 45 °C ความเป็นกรดต่างเริ่มต้น 5.5 และเขย่าขยะย่อยสลาย

3. วิธีที่เหมาะสมในการอบแห้งเยลต์ออโต้ไลส์เพื่อใช้เป็นสารป้องแต่งกลิ่นรสอาหาร คือ การอบแห้งโดยตู้อบลมร้อน ที่อุณหภูมิ 100 °C และใช้เยลต์ที่มีอัตราส่วนของปริมาณแอลฟ่าอะมิโนในไตรเจนกับปริมาณในไตรเจนทั้งหมด 60 %

4. การเติม glucose 1 % (w/v) ในเยลต์ออโต้ไลส์ก่อนนำไปอบแห้งเป็นวิธีที่เหมาะสมในการป้องแต่งเยลต์ออโต้ไลส์เพื่อใช้เป็นสารป้องแต่งกลิ่นรสอาหาร

5. สารป้องแต่งกลิ่นรสอาหารที่ผลิตได้มีองค์ประกอบทางเคมี ดังนี้ คือ โปรตีน 61.65 % ไขมัน 0.29 % เจ้า (ไม่รวมเกลือ) 3.59 % เกลือ 0.58 % คาร์บอไฮเดรต 28.74 % และความชื้น 5.15 %

6. ปริมาณสารป้องแต่งกลิ่นรสอาหารที่เหมาะสมสำหรับผลิตภัณฑ์บิสกิต คือ 2 % (โดยน้ำหนักแห้ง)

7. ปริมาณกรดอะมิโนอิสระ ในยีสต์օโต้ไลส์จะมีค่าสูงขึ้นตามอัตราล่วงของปริมาณ
แอลฟ่าอะมิโนในไตรเจนกับปริมาณไนโตรเจนทั้งหมด และการอบแห้งมีผลทำให้ปริมาณกรดอะมิโน^{ใน}
อิสระลดลงเนื่องจากเกิดปฏิกิริยาต่างๆ ภายในตัวอย่าง ไม่ได้ออกซิฟลของความร้อน โดยเฉพาะกรดอะมิโนที่มี
กำมะถันเป็นองค์ประกอบ และการอบแห้งโดยตู้อบลมร้อนมีผลให้ปริมาณกรดอะมิโนอิสระลดลงมาก
กว่าการอบแห้งโดย Spray drier สำหรับสารปูรุ่งแต่งกลิ่นรสอาหารที่ผลิตได้นั้น มีกรดอะมิโน^{ใน}
อิสระเป็นองค์ประกอบอยู่ในปริมาณสูง ยกเว้น cystine

ข้อเสนอแนะ

1. ยีสต์օโต้ไลส์ที่อบแห้งโดย Spray drier แม้จะมีกลิ่นด้อยกว่าเมื่ออบโดย
ตู้อบลมร้อน แต่ก้านนำมาราชเทียนผลิตภัณฑ์อาหารที่ต้องผ่านกระบวนการให้ความร้อนสูงๆ อีกครึ่ง(เช่น
การอบ) จะสามารถให้กลิ่นรสแก่ผลิตภัณฑ์อาหารนั้นได้ เนื่องจากได้รับความชื้นจากผลิตภัณฑ์อาหาร
และได้รับความร้อนอีกครึ่ง ทำให้สามารถเกิดปฏิกิริยาต่างๆ ที่ให้ผลิตภัณฑ์เป็นสารประกอบระหว่าง
ไฟฟ์มิกลิ่นหอมขึ้น ตั้งนี้นับสามารถใช้ยีสต์օโต้ไลส์ที่อบแห้งโดย Spray drier ในผลิตภัณฑ์
อาหารดังกล่าวได้

2. สิ่งที่น่าสนใจศึกษาต่อไปเกี่ยวกับยีสต์օโต้ไลส์ คือ การศึกษาในแง่งของ
nutritional quality (เช่น คุณภาพของโปรตีน ปริมาณวิตามินบี) และ functional
properties (เช่น emulsifying capacity, whipping expansion) ซึ่งจะเป็นข้อมูล
พื้นฐานในการนำยีสต์օโต้ไลส์มาใช้ประโยชน์ในผลิตภัณฑ์อาหารต่างๆ ได้กว้างขวางขึ้น